

Ledare

Ekumenik som organisationer och som erfarenheter

»hur denna kan grundas teologiskt samt förankras i historien.«

Detta nummer av *Svensk kyrkotidning* handlar om ekumenik. Det anknyter till det Ekumeniska året 2025 som arrangeras av Sveriges kristna råd (SKR). Ekumeniska året firar att det är 100 år sedan det Ekumeniska mötet i Stockholm – Stockholmsmötet – samt uppmärksammar att det gått 1700 år sedan kyrkomötet i Nicea. Numrets fokus är ekumenik idag men vissa artiklar anknyter till Stockholmsmötet och Nicea.

I fyra artiklar talar personer som är ekumeniskt verkamma på olika sätt. Officiella företrädare för ekumeniskt arbete - Sofia Camnerin, Peter Lindvall - står sida vid sida med en ekumenisk kvinnoorganisation, Sveriges Ekumeniska Kvinnoråd (SEK). SEKs ordförande Marie Körner berättar om hur SEK blev ett resultat av Stockholmsmötet samt om kvinnors ekumeniska gräsrotsarbete idag. Två präster i Svenska kyrkan, Emma Jansson och Sofie Halvarsson, berättar personligt om erfarenheter av internationellt ekumeniskt arbete. Teologisk tolkning av ekumenik står sida vid sida med ekumenik som liv och handling. Officiell ekumenik står sida vid sida med ekumeniskt gräsrotsarbete samt personliga erfarenheter.

I detta nummer återfinns också, som i alla nummer av *Svensk Kyrkotidning*, artiklar om aktuellt diakonalt arbete. Under Stockholmsmötet var, tillsammans med freden, det som då kallades "den sociala frågan" centralt: hur ska kyrkorna möta den nöd många människor lever i? Artiklarna om diakonalt arbete ger exempel på hur det arbetet fortsätter på vår tids och vårt samhälles villkor i ekumeniska organisationer samt i enskilda kyrkor.

Svensk kyrkotidnings redaktion hoppas att detta temanummer ska ge kunskap om ekumenik, särskilt ekumenik idag: hur denna kan grundas teologiskt samt förankras i historien. Vi vill också visa vad som sker under Ekumeniska året genom SKRs försorg och vad som kan göras lokalt. Vi hoppas att detta temanummer kan stimulera gemensam reflektion i olika sammanhang om vad ekumenik är. Vi vill ge inspiration till ekumeniskt engagemang såväl lokalt som i större sammanhang. Vi hoppas att några människors personliga reflektioner om ekumenik kan inspirera andra att se ekumenik som personligt angelägen.

Övertygelsen om ekumenikens betydelse för världen och för enskilda kristna bär artiklarna i detta temanummer. Det ekumeniska arbete som träder fram i artiklarna är något att vara delaktig i med stolthet och med glädje. Delaktigheten kan vara att utföra stora ekumeniska uppgifter, professionella eller ideella. Den kan också vara att se sig som delaktig i kyrkans globala mångfaldiga gemenskap och låta delaktigheten leda till handlingar som inte är stora men ändå är just delaktighet.

Med detta sagt vill jag, som andra skribenter i detta nummer, nämna det som skaver. Jag tänker på samverkan mellan kyrkor och kristna organisationer som motarbetar kvinnors reproduktiva rättigheter. Jag tänker på konflikter i den ekumeniska rörelsen mellan kyrkor som är liberala i frågor om sexualitet och kyrkor som inte är det. På situationen i Kyrkornas världsråd när patriarken Kiril av Moskva stödde Putins invasion av Ukraina. Jag hoppas vi kan fördjupa reflektioner om allt detta längre fram.

Jag vill ändå en kort stund stanna i stoltheten och glädjen. Inte för att förneka att Kirils politik finns. Utan för att jag vägrar låta Kiril och hans gelikar genom tiderna vara det viktigaste som går att säga om kyrkan. Jag vägrar låta ansvaret för kvinnors död i häxbränningar och strumpsticksaborter vara Sanningen om kyrkan även om det är sanningar som inte får förnekas. Jag finns också, vi finns också, vi som över gränser mellan kyrkor verkar för att nya sanningar om kyrkan blir både ord och handling. Det finns en ekumenisk rörelse som, trots konflikter, säger att det som nu är viktigt med kyrkan är dess uppbrott från platsen vid kejsarens högra sida. Jag vill få känna stolthet och glädje över detta så att jag orkar gå vidare. Jag hoppas att du som läser detta nummer av *Svensk kyrkotidning* får en stund då du stannar till för att också du ska orka gå vidare.

HANNA STENSTRÖM